

אחרי המלחמה איל בן צבי

התערוכה "אחרי המלחמה" הוצגה במעבר תת

קרקעי בדיזינגוף סנטר. לעוברים ולשבים במרכז המסחרי נחשף חיזיון אפוקליפטי על "היום שאחרי": נוף מולדת שומם, אדמה מוכחשת, דהויה.

בנוף החרדלי של אחרי מלחמה, הגוף האנושי הופך לסימן. הדמות המצוירת בקווי מיתאר חוזרת בעבודות, מחזיקה מקל. דמות של פליט נודד. גמלונית, כבדה, נושטת. אולי הוא תושב מקומי, יליד בן הארץ הזאת המחפש את אשר אבד. גופו הריק מייצר נוכחות אמביוולנטית – קיים אבל שקוף, נוכח אבל חסר פנים וקול. מול הגוף הריק, בחלק מן העבודות, מופיעה דמותו של נגן גיטרה, חסר תווי פנים גם הוא.

הדימוי הוא ההיסטוריה – עבר, עתיד והווה של מרחב כבוש. זהו מרחב פוסט-קולוניאלי שהגמלים נעים בו ללא כיוון, ללא עדר ושייכות. הקולוניאליסט השאיר את דגליו ואת סימניו ונעלם.

באחד הציורים, שמים סגולים ודגל משולב מדגלי ארצות הברית וישראל. הדגל נעוץ בישבן חטוב חסר גוף. סימון טריטוריה גרוטסקי ומגוחך.

החמור, הטרקטור, הגמל, האישי עם הגיטרה, הישבן שצף בנוף, כל אלה נעים במרחב ריק, בין גבעות שוממות. הפנים היחידות שנראות בציורים הם פניו של יהורם גאון המאמץ את גרונו בשירה. ראשו מוטה אחורה, נחנק כמעט. "קדושה ציון" אומר הפוסטר שמאחוריו. ירושלים של זהב שוממת. קברי שיח' מפורזים בנוף החרדלי שקו האופק שלו מסומן בבקבוקי קוקה קולה. באחת העבודות נראים שעוניו הנוזלים של סלבדור דאלי מהציור "התמדתו של הויכרון" (1931).

השעונים הרכים נמסים לתמונת חלום של משהו מרקיב. אצל איל בן צבי השמים אטומים והנוף חרדלי עכור. ליד השעונים עומד נגן סקסופון, רמז לקלינטון ולזמן האמריקאי הגלובלי-קולוניאלי, המסדיר את יחסי הכוח בנוף השומם.

בעבודה אחרת פורט נגן על הגיטרה בזמן שעדר כבשים מלחך את האדמה היבשה. קו הרקיע מסומן בלוגו של בקבוקי שתייה קריסטל, ולאורכו של קו הרקיע ברווי מטווח נעים לעבר מסגד או קבר שיח'. אפוקליפסה מקומית.

מה بعد الحرب إيال بن تسفي

تم عرض عمل «ما بعد الحرب» في النفق الأرضي لمجمع ديزנקوف سينتار. تعرض لوحات إيال بن تسفي أمام المارة مشهداً لرؤيا يوم القيامة؛ منظر موطن مقفر، أرض متروكة وبالية. في المنظر الخردلي لمشهد ما بعد الحرب، يتحول الجسد الانساني الى إشارة. تتكرر في هذا العمل الصورة المصورة بخطوط بيانية وهي تحمل العصا. صورة اللاجئ المرتحل. ضخم، ثقيل، مغادر. ربما هو من السكان المحليين، أصلا في وأبن هذه البلاد الذي يبحث عن المفقود. جسده الفارغ يرسم حضوراً ضدي المشاعر: موجودا لكنه شفاف، حاضرا لكنه يفتقر الى الوجه والى الصوت. مقابل الجسد الفارغ، تظهر في بعض الأعمال صورة عازف الغيتار، هو الآخر يفتقر الى خطوط سيمات الوجه.

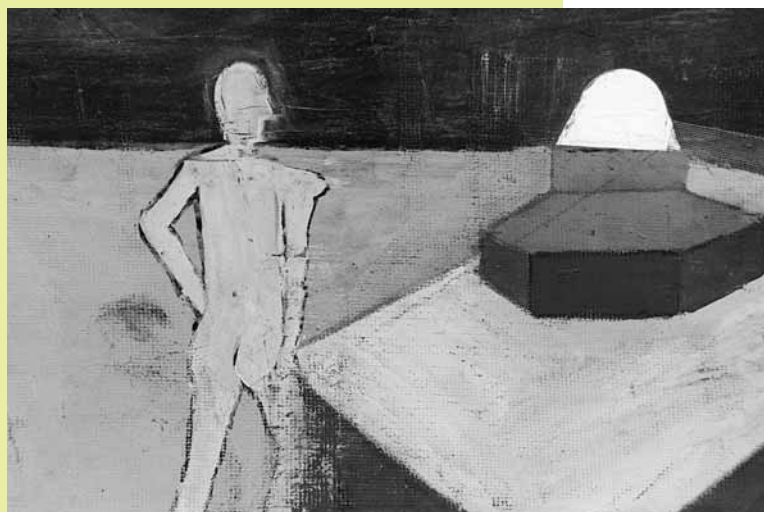
التصوير هو التاريخ: ماض، مستقبل وحاضر فضاء تحت الاحتلال. إنه فضاء ما بعد الكولونيالية حيث تسيير الجمال على عواهنها، بدون قطيع وانتماء. ترك المستعمر أعلامه وإشارات وأختفى. نشاهد في إحدى اللوحات سماء بنفسجية وعلمها هو مزيج من علم أمريكا وعلم إسرائيل. العلم مغروز في مؤخرة مصقولة بلا جسد. إشارة ساخرة وتافهة للمجال. الحمار، التراكتور، الجمل، عازف الغيتار، المؤخرة التي تطفو على المشهد، جميعها تتحرك في فضاء فارغ، بين تلال قفار. الوجه الوحيد الذي يظهر في اللوحات هو وجه يورام غاؤون وهو يجهد حلقه بالغناء. رأسه ملقى الى الخلف وكأنه يختنق. «صهيون مقدسة» مكتوب على الملصق خلفه. أورشليم من ذهب مقفرة. قبور

الأولياء مبعثرة على منظر خردلي وخط أفقه مؤشر بزجاجات الكوكاكولا. في لوحة أخرى تظهر ساعات سلفادور دالي المنسكبة من لوحته «مثابرة ذاكرة» (1931). الساعات الطرية تذوب لتشكّل صورة حلم لشيء متعفن. سماء إيال بن تسفي منغلقة والمشهد خردلي معكور. الى جانب الساعات يقف عازف السكسيفون، إشارة الى كلينتون والى الزمن الأمريكي العالمي-الكولونيالي الذي يرتب علاقات القوة داخل المنظر المقفر. في لوحة غيرها يظهر عازف الغيتار يلاعب الأوتار وقطيع ماشية يلعب الأرض القحطاء. خط السماء مرسوم بإشارات زجاجات مشروب الكريستال، وعلى طول الأفق تظهر صور بطات لتصويب الهدف وهي تتحرك نحو مسجد أو قبر شيخ. منظر محلي لمشهد يوم القيامة.

A desolate Jerusalem of Gold. Sheikh graves are scattered in the mustardy landscape whose horizon is marked by Coke bottles

أورشليم من ذهب مقفرة. قبور الأولياء مبعثرة على منظر خردلي وخط أفقه مؤشر بزجاجات الكوكاكولا

ירושלים של זהב שוממת. קברי שיח' מפוזרים בנוף החרדלי שקו האופק שלו מסומן בבקבוקי קוקה קולה

After the War Eyal Ben Zvi

The exhibition *After the War* was featured in the subterranean passage of the Dizengoff Center shopping mall. Passersby were faced with an apocalyptic vision of “the morning after”: a desolate native land-scape, a deficient, faded soil. In the mustardy post-war landscape, the human body transforms into a sign. Depicted in contours, the stick-holding figure recurs in the works. A figure of a wandering fugitive – burdened-down, on the run. Perhaps he is a local, a native, searching for that which was lost. His empty body generates an ambivalent presence – existing yet see-through, present yet faceless and voiceless. In some of the works, the empty body is juxtaposed to a guitarist, likewise devoid of facial features.

The image is akin to history – past, future and present of an occupied territory. It is a post-colonial territory in which the camels move about direction-less, herd-less, non-belonging. The colonialist has left behind his banners and signs, and

disappeared. One of the paintings features purple skies and a combined American-Israeli flag, inserted in a body-less well-shaped backside – a grotesque, farcical territory marking.

The donkey, the tractor, the camel, the man with the guitar, the rear end hovering in the landscape – all these transpire in an empty space, amidst desolate hills. The only face seen in the paintings is that of Israeli singer Yehoram Gaon, singing at the top of his voice. His head is tilted backwards, almost suffocating. The poster behind him reads “Zion is Sacred”. A desolate Jerusalem of Gold. Sheikh graves are scattered in the mustardy landscape whose horizon is marked by Coke bottles.

One of the works incorporates Salvador Dali’s melting clocks extracted from the painting *The Persistence of Memory* (1931). The soft watches melt into a dreamy picture of rot. In Ben Zvi’s works, the sky is impervious and the mustard-colored landscape – turbid. Standing next to the clocks is a saxophone player, an allusion to Bill Clinton and the global-colonial time that regulates the power relations in the barren landscape.

In another piece, a man is playing a guitar while a herd of sheep grazes in the dry land. The skyline is delineated with the logo of the soft drink company Crystal, and therealong – duck-targets move toward a mosque or a sheikh’s grave. A local apocalypse.

